

Kedves Rocktestvérek!

Most biztosan többen esodálkoztok azon, hogy hogyan kerülnek e újság lapjaira a rockzenéhez közvetlenül nem kapcsolódó írások, melyekre esetleg a zenei érdeklődésű ember nem számít. Ez azért van így, mert az Akela együttes mindig is többet jelentett egy szimpla rockzenekarnál, belső tartalommal, lelkiséggel rendelkezett. Ebből emelnék ki egy szeletet, ami a mostani lelkivilágomat tükrözi vissza, aminek oka talán az, hogy az ember "idősebb" korára rájön, hogy amit ifjú korában mosolyogni valónak tartott az komoly igazság, vagy amiért ifjú korában lelkesedett az mosolyogni való. Most, hogy újra újtárra indul ez a különleges, egyedí arcú zenekar és vele együtt ez az újság is, egy sorozatot indítanak a hit, a vallás, a lélek, a sors és ehhez hasonló témákról.

Nem tudom mennyire fog célba találni és hány embert érdekel ez a téma az Akela együttes

közönségéből, de én mégis reménykedem, hogy ezek a fantasztikusan gyönyörű filozófiába és taológiába hajló, egyedí hangvételű, kicsit régies megfogalmazású, de igazán mély életigazságoktól átitatott írások megérintik egy-egy ember lelkét, mint ahogyan megérintették az ényémet is.

Az írások zöme Ravasz Lászlótól származik, aki a dunamelléki Refrmatús Egyházkerület püspöke volt az 1930-as és 40-es években. Hatalmas mennyiségű írása és feljegyzett prédikációja jelent meg, de ezek ma már szinte elérhetetlenek.

Ez volt az egyik indok, hogy egyáltalán hozzá mertem nyúlni ezekhez az irodalmi gyöngyszemekhez, mert bízom benne, hogy az élet más területeire is eljutnak. Ravasz László gondolatai jóra való és nemes szándékkal, melynek továbbításában szerepet vállalhatok én is a magam, módján.

Ahogy Ravasz László mondaná: A hit és a vallás az emberi élet fenntartásának, kiteljesedésének, biztosításának olyan lendítő eszköze, amelyet nem pótolhat a világon semmi más és amelynek szüksége életünk legmélyebb gyökereiből fakad. A szellem önfenntartásának legkövetesebb, legteljesebb és egyedül végleges biztosítója, amely feleletet ad a minket leginkább érdeklő kérdésekre: honnan jöttünk, kik vagyunk, hová megyünk, mi van a tapasztalati világon túl?

Biztosít minket azokkal a sötét hatalmakkal szemben, amelyek az életet tragikussá teszik, hibékkik a sorssal, átsegít a halál örök kérdésén és a látható világ szűk keretei között, mint börtönablakon a felkelő nap fényét engedi reánk sugározni a mérhetetlen dicsőségnek és az örök jószágoknak meleg és éltető világosságát.

Pálvölgyi László

